

אור הנר

עורך: נדריה אטון

דבר העורך

"ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת"

בפרשתנו מלמדת אותנו התורה פרט פרט איך בצלאל בנה את המשכן.

ואין זה לחינם אלא התורה מלמדת אותנו כי בכל פרט ופרט שהתנהג בצלאל בבניית המשכן עלינו ללמוד ממנו.

ואומרים חז"ל כי הפסוק "ולחשב מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת" בא ללמדנו שגם אם האדם מתעסק בזהב ובכסף אל יתייגע להיות טרוד כולו בכל מיני מחשבות למינהם: "מהיכן אתפרנס?", "איך אוכל לגמור את החודש?" "אולי חבר שלי יקבל את הדרגה, ואת המעמד שלי".

אלא ישים מבטחו בבורא עולם, ויאמין כי הוא הזן ומפרנס לכל. וכל מה שמוטל עליו לעשות הוא רק השתדלות, ללכת לעבודה, ומכאן ואילך להאמין ולהתפלל.

סיפר רבי אברהם אלימלך בידרמן שליט"א: מעשה היה ב'דרשן' שדרש לפני הציבור, באמצע הדרשה ניגש אליו אחד מציבור השומעים, ותחב בידו פתק קטן, הדרשן עיין בכתוב, והראה סימני התלהבות והתפעלות, ולהתרגשות השומעים גילה את אוזנם, שזה עתה קיבל סכום נכבד על ידי החפץ בעילום שמו על מנת לחלקו בין כל הנאספים כאן, ולמען הסדר הטוב - כדי שלא יפול ויכוח בין הנאספים החליט שכל אחד יקח לעצמו זוג - סך הכל חמישים זוגות, ויתקעו כף יד, אחד בכף יד רעהו, וכל אחד ינסה לכופף יד רעהו ולהשפילה עד שתגיע לשולחן (הורדת ידיים), ומי שיצליח וינצח יזכה בחמישה דולר.

מיד נחפזו ועטו על ה'מציאה' כמוצא שלל רב, ובזריזות התחלקו לחמישים זוגות והחלו ב'עבודת' כיפוף הידיים זה את זה. כעבור עשרה רגעים הכריז הדרשן עד כאן...

עתה נתחיל בחלוקת הכסף כפי המגיע לכל אחד כמניין הפעמים שהצליח, הזוג הראשון ספר את מנין הנצחונות, והודיע, 'ראובן' הצליח שלושה פעמים יטול בשכרו חמש עשרה דולר ואילו 'שמעון' הצליח רק שני פעמים וזכה בעשר דולר. אחר כך ניגש לזוג השני, וענו לו פחות או יותר כמו הראשונים, זה הצליח ארבע פעמים וזה הצליח פעם אחת בלבד, וקבלו את שכרם המובטח להם. וכך על זה הדרך בכל שאר הזוגות.

עד שהגיע לזוג האחרון, ולפליאת כולם השיבו שניהם כי כל אחד מהם הצליח שלוש מאות פעמים, וזכאי ליטול 1,500 דולר...

יום ו' כ"א אדר תשפ"ה

כניסת שבת: 17:35

יציאת שבת: 18:27

רבינו תם: 19:10

הזמנים לפי אופק באר שבע

פרשת ויקהל פרשת פרה

כולם הסתכלו בתמיהה, מה 'סוד' הצלחתם, איך הספיקו להוריד כל כך הרבה פעמים אחד לשני את הידיים? ועוד ששניהם באותו מספר ניצחונות.

השיבו להם השניים בפשטות גמורה, אתם ניסיתם להוריד איש את יד השני ובד בבד נאחזתם בחזקה שהוא לא יצליח עליכם, נמצא שכל אחד השקיע כוחות מרובים ומחשבות רבות כיצד להתגבר כנגד השני, ואכן ההתנגדות הצליחה וממילא היו מעט מאוד ניצחונות.

אומנם, אנחנו החלטנו יחדיו, תחת ה'מחלוקת' וההתגברות להפיל איש את יד רעהו, הבה נסייע זה לזה, כל אחד יעזור לרעהו להורידו בנחת. וכך עשינו, בתחילה הראשון כפף את יד רעהו ברגע אחד, בהסכמת רעהו, ומיד חזר השני וכפף את הראשון בהסכמתו, שוב חזר הראשון והוריד יד השני ותיכף ומיד השני

הורידו בחזרה, וכך המשכנו עד שכלה הזמן, ולכן הספקנו כל כך הרבה פעמים...

נמצא, כי כל אותם שהתאמצו והתייגעו הרי לא זו בלבד שלא הועילו ברוב עמלם אלא רק הפסידו ומנעו מעצמם רווח גדול. ויותר מזה, שכל העמל היה לחינם ורק הכאיבו לעצמם, אכן אלו שעשו במנוחה וברוגע מבלי התאמצות ויגיעה זכו עשרות מונים יותר...

במעשה זה אנו למדים לקח גדול לחיים שלנו, אומנם שצריך לעשות השתדלות, אך אין מקום להשתדלות מבוהלת ומטורפת מתוך לחץ ודאגה,

או מניסיון לחטוף לשני.

כי לא תועיל ההשתדלות להרוויח לאדם מאומה יותר מהנקצב לו, ואדרבה היא מונעת את שערי הפרנסה, וגם מכלה כוחות הגוף והנפש לריק...

אכן המשתדל מתוך יישוב הדעת ובאמונה בה' יתברך הרי הוא מוצא 'מאה שערים', ומתקיים בו מה שנאמר "וברכתך בכל אשר תעשה..."

תזכור! אם מהשמים קצוב לך, לא יעזור לאף אחד - אתה תקבל, ולעולם אף אחד לא יצליח לחטוף לך...

עלינו לעשות את המוטל עלינו, ומן השמים יסייעו בעדנו.

יהי רצון שנזכה להגיע להכרה האמיתית הזו, ולהאמין בה' יתברך באמונה שלימה כי הוא, ורק הוא - הזן ומפרנס לכל, שבת שלום ומבורך.

פרשת ויקהל

דבר תורה לסעודה שנייה

אור החיים הקדוש

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל"

תמה ה"אור החיים" הקדוש: מה הטעם שהדגיש כאן התורה שמשה רבנו הקהיל את כל עם ישראל, הלא דבר רגיל הוא בכל עת שמשה רבנו מצווה את בני ישראל מה עליהם לעשות, הוא מקהיל את כל עם ישראל.

ותירץ ה"אור החיים" שכאן הוצרך משה רבנו להקהיל את כל עם ישראל מפני שקרן אור פניו והם פחדו לגשת אליו (כמבואר בסוף פרשת כי תשא), ומכיוון שהיו קבוצות בעם ישראל שחששו לגשת למשה רבנו, הקהיל משה רבנו את כל עדת בני ישראל, ובתוך הכלל המעט אינם חוששים ממנו. למדים אנו מכאן, על ידי ההמון וציבור גדול גם המיעוט מעיזים לשנות את דרכם, כי אדם מתרחק מלהיות שונה מהכלל. וכאשר הוא רואה שהכלל נקטו דרך אחרת, גם הוא מעז לנהוג כמוותם. בתכונה זו של ההמון, עלינו להיות תמיד מחלק ההמון בצורה חיובית ולהשפיע על המיעוט השלילי, ולגרום לו להשתנות.

(ישובים ותירוצים על אור החיים הקדוש)

דבר תורה לסעודה ראשונה

ללמוד על מנת ללמד

"ולהורות נתן בלבן"

מעירים על כך חכמי ישראל: בכל המקרא כולו מצינו רק שתי פעמים את המילה "ולהורות" בפרשת ויקהל נאמר "ולהורות נתן בלבן". ובפרשת שמיני נאמר: "ולהורות את בני ישראל" (ויקרא י', יא').

עובדה זו צריכה להנחות כל אדם מישראל, שאם נתקיים בו "ולהורות נתן בלבן" - אם חנן אותו ה' בחוכמה ובדעת אל יחזיק זאת לעצמו בלבד: אלא יקיים את הכתוב: "ולהורות את בני ישראל". יפיץ את מעיינות התורה והחוכמה, שנתברך בהם, ברשות הרבים ויביא בכך תועלת לכלל ישראל.

וכבר מובטחים אנו מפי חכמינו הקדמונים, ש"הלומד על מנת ללמד - מספיקין בידו ללמוד וללמד" (אבות ד' ה'). ועוד למדנו: "אדם לעמל יולד" - "לעמל" - נוטריקון "ללמוד על מנת ללמד".

דבר תורה לסעודה רביעית

הלכות תפילה

סוף זמן תפילה וקריאת שמע

זמן תפלת שחרית נמשך לכתחלה עד סוף ארבע שעות מהיום, בשעות זמניות.

ישנה מחלוקת בפוסקים ממתי מתחילים לספור את הארבע שעות הללו: יש אומרים שמתחילים לספור את השעות הזמניות מזריחת השמש ועד שקיעתה, וזמן תפלה הוא ד' שעות זמניות מהזריחה (זמן הגר"א). ויש אומרים שמתחילים לספור שעות אלה מעמוד השחר (זמן מגן אברהם).

ולהלכה בדברים דרבנן כמו ברכות קריאת שמע וזמן תפלה, אפשר לסמוך למנות השעות מהזריחה (כדעת הגר"א).

אך לענין קריאת שמע שהיא דאורייתא, לכתחלה יש להחמיר לקרוא קודם שיעבור ג' שעות מעמוד השחר (כדעת המגן אברהם).

אך גם בקריאת שמע בשעת הדחק אפשר לסמוך על הסוברים למנות השעות מהזריחה (כדעת הגר"א).

[ילקוט תפלה כרך א' עמ' נד, שאר"י ח"ב עמ' רנן].

דבר תורה לסעודה שלישית

פניני הבן איש חי

"וישם את המנרה באהל מועד נכח השלחן על ירך המשכן נגבה"

תבנית המנורה רומזת על שבת קודש המשפיעה ברכה ואורה לכל ששת ימי המעשה, כאשר הקנה האמצעי מקביל ליום השביעי, וששת הקנים היוצאים מצדיה מקבילים לששת ימי החול. השפעת השבת נמשכת כידוע בשלושת הימים הראשונים של השבוע, כשתוספת הנשמה היתירה עדין משאירה רושם למשך שלושת הימים שלאחר השבת. מאידך בחציו השני של השבוע כבר מתחילה ההכנה לשבת הבאה - ועניין זה נרמז גם כן בתבנית גופה של המנורה, ששלושה קנים יוצאים מצידה הימני הם שלושת ימי ההכנה לשבת - ושלושה קנים יוצאים מצידה השמאלי כרמז לשלושת הימים שלאחר השבת. ואכן על ידי השבת מתברכים כל ששת הימים בריבוי שפע וברכה. מיד עם כניסת השבת מקדש כל יהודי על היין שהוא "תירוש" ועל השולחן מונחים הלחם המשנה שהוא "דגן" ומול השולחן מאירים נרות השבת המודלקים על ידי שמן זית "יצהר" שלושה דברים אלה דגן תירוש ויצהר - הם הבסיס של השפע הכללי, כפי שמשמע כמה פעמים בתורה. וכך מתקדשת השבת בצירוף שלושתם, להורות לנו כי ברכת השפע למשך כל ימות השבוע, נובעת מקדושת השבת וברכתה. חז"ל דרשו על הפסוק (משלי י', כב) "ברכת השם היא תעשיר" זו השבת.

לחזור שלם בריקל ר"י

גרציה לזי
בת מזל טוב
ינית בת רחל
טינה בת אסתר
תנצבה

לחזור שלם בריקל ר"י

לאה בת
סוליקה דביבו
ז"ל (הי"ד)
תנצבה

"כל השונה הלכות בכל יום..."

שו"ת עם
הרה"ג אהרן נודית

דיון משפחתי עם הרב יצחק זכר שטיין

שו"ת עם
הרה"ג בנימין חותה

הלכות קניית מצרכים לפסח

שאלה: האם קולה זירו של חברת קוקה קולה שיש עליה כשרות למהדרין בכל השנה ובפסח רק כשרות רבנות מותרת לשתייה גם למקפידים לשתות רק מוצרי מהדרין בלבד, והאם הוא רק מחשש של קטניות או חשש אחר.

תשובה: נכון עד לשנה שעברה (שנת התשפ"ד) אין חשש בזה אלא רק של קטניות, ולכן לספרדים שאוכלים קטניות בפסח יכולים לשתות ללא חשש.

שאלה: מים בבקבוק שנמכר וכן סודה לא בטעמים אם צריכים כשרות לפסח, וכן קרח אם צריך כשרות לפסח.

תשובה: מים בלבד אינם צריכים כשרות לפסח, וכן קרח אינו צריך כשרות לפסח, וכן סודה אינה צריכה כשרות לפסח, והנהגה טובה שכל דבר שנכנס לפיו של האדם שיהיה עם כשרות לפסח.

שאלה: אם חנות למאכל בעלי חיים צריכה אישור מכירת חמץ.

תשובה: אם החנות מחזיקה חמץ גמור צריכה אישור מכירת חמץ, אבל אם אינה מחזיקה חמץ גמור בעין אלא רק בתערובת אינה צריכה אישור מכירת חמץ.

"ויקהל משה" - רבתינו בעלי אגדה אומרים: מתחלת התורה ועד סופה, אין בה פרשה שנאמר בראשה 'ויקהל' אלא זאת בלבד, אמר הקב"ה: עשה לך קהלות גדולות, ודרש לפניך ברבים בהלכות שבט, כדי שילמדו ממך דורות הבאים להקהיל קהלות בכל שבט ושבט, ולכנס בבתי מדרשות ללמד ולהורות לישראל דברי תורה... (ילקוט שמעוני).

השאלה שלפנינו הגיעה מאת אברהם יקר שעוסק בקרוב רחוקים ביישוב שעדיין אינו דתי. האברהם, שנחנך בכשרון רב, הצליח לאסוף ילדים רבים לאמירת תהלים בשבת קדש. במהלך השעור הילדים גם שרים במקלה גדולה פרקי תפילה ומזמורי שבט, ובתם השעור מקבלים עליהם על מלכות שמים בהתרגשות רבה.

בסיעתא דשמיא הצטרפו עוד ועוד ילדים, והאברהם חפש מקום גדול יותר כדי לערוך בו את שעור הילדים. לבסוף החלט, שהמקום המתאים ביותר הוא - הפארק הממקם בסמוך לבית הכנסת. האברהם יצא עם הילדים לפארק, ושם קדשו שם שמים באמירת התהלים ובשירות ותשבחות לבורא העולם.

הבעיה היא - מספר האברהם - שתוף כמה דקות מתאספים

במקום אנשים חלונים רבים, הרואים ב"הצגה" היוצאת דפון אטרקציה מרתקת, מוציאים את הפלאפונים שלהם ומתחילים לצלם ולתעד את הארוע, בעצומה של השבת הקדושה, רח"ל.

שואל האברהם: מה עלי לעשות, האם להמשיך לקיים את שעור הילדים בפארק, למרות הצלומים, או שמא יצא שכרי בהפסד, בכך שבעקבות השעור אנשים מחללים שבט, ואולי יש בכך גם חלול השם, שעומד רב וקורא עם ילדים תהלים בשבת לעיני המצלמות...?

תשובה

העצה היעוצה היא לא להפסיק לומר את התהלים, אלא לבקש מהמצלמים שלא לצלם את השעור. ויש להסביר להם בנעם, שבצד חשיבות אמירת התהלים, חשובה לנו מאד גם שמירת השבת, והצלומים הללו חוסמים את התפלות מלהתקבל בשמים, ולכן אנו דורשים להמנע מלצלם.

כאשר מכריזים זאת, אין לחשש מחלול השם, ומתיר להמשיך בשעור הנפלא, גם אם המצלמים ימשיכו לצלם, כי ישרים דרכי ה', צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם!

הלכות פסח
שאלה: האם תבלין הכמון כשר לפסח?
תשובה: יש מתירים תבלין הכמון לפסח, אף שהתברר כי בין גרגרי הכמון, מצויים גרגרים של שבלת שועל הדומים להם במראה ובצורה, מפני ששבלת שועל המערבת בו מתבטלת קדם הפסח בששים, ויש אוסרים הכמון לפסח, ומורים שלא להשתמש בתבלין זה כלל. והמקלים בזה יש להם על מי לסמך, כשיש למוצר השגחה מגוף כשרות מסמך, אמנם יש עצה שירטיב את הכמון במעט מים קדם הפסח, ושוב יכול לאכלו ללא חשש.

שאלה: האם מותר לשפץ מאפיה בצביעה וריצוף בחול המועד פסח על ידי גוי, כאשר בדק את החמץ בערב פסח בטל ומכר את החמץ בעין, ואם לא ישפץ בחול המועד יצטרך לסגור המאפיה אחר החג ולשלם לעובדיו אותם ימים.
תשובה: מותר לשפץ מאפיה בצביעה וריצוף בחול המועד פסח על ידי גוי, כאשר בדק את החמץ בערב פסח בטל ומכר את החמץ בעין, ואם לא ישפץ בחול המועד יצטרך לסגור המאפיה אחר החג ולשלם לעובדיו אותם ימים.

לברכה והצלחה

אריאל בן מאיה
עטרה בת יעל

לדפואה שלומה

דודית
בת עמליה
יצחק בן חנה
ליזה בת וואסי

לדפואה שלומה

בדוך חי בן לאה
רחל בת שרה
מידה בת רחל

לדפואה שלומה

יוליה בת לדיסה
דוד בן טטיאנה
סולטנה
בת פרחא

לדפואה שלומה

מורי בת רחל
דוג'ה סלומון
בן רבקה
חנה בת חפסה
תנצבה

הלכות פרשת פרה

מעלת פרשת פרה

בשבת זו קוראים בתורה בפרשת חקת סדר טהרת פרה אדומה, והקריאה מעוררת את הטהרה, כמובא (ירושלמי מגילה פ"ג ה"ה, הובא ברש"י במסכת מגילה כ"ט). בדין הוא שתקדום פרשת החודש לפרשת פרה, שהרי בא' בניסן הוקם המשכן ובב' בניסן נשרפה הפרה, ומפני מה הקדימו את פרשת פרה לפני פרשת החודש? אלא משום שהיא טהרתן של ישראל. אמר הרב הקדוש ה"בית אהרן" (דף קמ"ד). "צריך להאמין, שכשם שנטהרין באפר פרה ממש להקרבת הפסח, כמו כן נטהרין בזמן הזה בקריאת פרשת פרה כל אחד ואחד לפי בחינתו בקדושה". מובא ב'שפת אמת' (פרה סוף תרמ"א) 'וזמן זה מסייע לטהרה על ידי שבזמן המקדש היו כל בני ישראל עסוקין בטהרה בימים אלו לטהר עצמן לקרבן פסח, לכן הזמן מבקש תפקידו, ומסייע לטהרת הלב גם עתה.

הטהרה בזמן הזה

בש"ה הקדוש כתב (פר' חוקת): **אף בזמן שאין אפר פרה, יוכל אדם לטהר את עצמו כשדבק בהתמדת התורה, ולומד ומלמד על מנת לשמור ולעשות ולקיים.** וכדברי האור החיים הקדוש בספרו 'ראשון לציון' (משיל ב א) על פי הידוע שישנם שלושה סוגי טהרה: טבילה הגעלה וליבון באש, ו'ליבון' גדול מכולם, כמו כן הפוגם בנפשו ח"ו צריך לזככה ולנקותה, ויש כמה דרכים לכך, כגון על ידי יסורים ועוד אופנים שונים, אך אין טהרה כיגיעת התורה שהיא דומה כליבון באש, דכתיב (ישיה כג כט) "הלוא כה דברי כאש" השרפת ומכלה את כל הרע שבו, ומזככת את הנשמה בכל מיני טהרה.

האם קריאת פרשת פרה בזמן הזה היא מהתורה?

נחלקו הפוסקים אם קריאת פרשת

פרה היא מן התורה, בשולחן ערוך (סי' קמ"ו וסי' תרפ"א) מבואר שהיא מן התורה, ומציינים לתוספות במסכת ברכות (יג.) שכך כתבו. לדעת הרבה פוסקים היא מצוות עשה מן התורה, ואף על פי שיש החולקים על זה, יש להחמיר כדברי האומרים שהיא מן התורה, ולכן יש לשים לב לפרטים כדלהלן:

א. יש להקפיד לקרוא פרשת פרה מספר תורה הכשר והמהודר שיש בבית הכנסת; **ב.** שליח הציבור והקהל יתכוונו לצאת ידי חובה מן התורה; **ג.** ראוי ונכון שהנשים תבואנה לעזרת הנשים בפרשת פרה לשמוע קריאה זו, שאף היא מהתורה, ונשים שייכות בה להיטהר מטומאתן, ולאכול מקרבן פסח (ילקוט יוסף פורים).

טעם לסוברים שפרשת פרה מהתורה

בילקוט הגרשוני (או"ח סי' תרפ"ה) הביא טעם למה נאמר שפרשת פרה היא מן התורה, והוא שמן התורה נצטוונו בזכירת מעשה העגל, וכתוב **"זכור את אשר הקצפת..."**, אלא שכתב המגן אברהם (סי' ס' ס"ב) שלא תיקנו לקרוא מעשה עגל בציבור משום גנותן של ישראל, ולכן תקנו לקרוא פרשת פרה שהיא לכפרת מעשה העגל ובה אין גנותן של ישראל, ומקיימים בזה זכירת מעשה העגל.

הפטר השבוע ומשמעותה

לאחר קריאת פרשת פרה כתב בש"ע (תרפ"ה, ג') שמפסירים נביא יחזקאל פרק ל"ו "בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם", מפני שכתוב בה **"וזרתי עליכם מים טהורים"** - אמנם בהפסטה זו אין מדובר כלל על טהרה מטומאות, אלא על טהרה מהחטאים ומהעוונות, כמו שנאמר **"וזרתי עליכם... ומכל גילולכם אטהר אתכם, ונתתי לכם לב חדש"**.

דיני הכשר כלים לפסח

מאת הר"ה ג' שניא לזי שליט"א

הרשת הכשרו בליבון.

הכשרת כלים

חצובה שעל הגז - ניקוי בחומר פוגם, עירוי מכלי ראשון (יש עוטפים בניר כסף).

מבערים - ניקיון בחומר פוגם.

משטח הגז - ניקוי בחומר פוגם, עירוי מכלי ראשון, ציפוי בניר כסף.

כיריים אינדוקציה - ניקוי בחומר פוגם.

כיריים חשמליות - ניקוי בחומר פוגם.

פלאטה חשמלית - ניקוי בחומר פוגם, להדליק את הפלאטה שתגיע לחום שהיד סולדת, ניתק מהחשמל, ויערה עליה מים רותחים מכלי ראשון. ואם מניח מיני מאכל ישירות על הפלאטה יששרנה כנ"ל ויצפה בנייר כסף.

מיחם

לא חימם על גביו חמץ במשך השנה - ניקוי בחומר פוגם.

חימם על גביו חמץ במשך השנה - אפילו רק פעם אחת במשך השנה - הגעלה למכסה המיחם, ניקוי המיחם בחומר פוגם.

מיקרוגל - ניקוי בחומר פוגם, הפעלת המיקרוגל שבתוכו קערה עם חומר פוגם (כגון סבון כלים) למשך 10-15 דקות. עדיף לא להשתמש במיקרוגל בפסח.

שולחנות - אם במשך השנה השתמש בהם עם מפה לא צריך הכשר, אלא ינקא אותו היטב ויכסה במפה חדשה. ואם לא השתמש במפה - ניקוי בחומר פוגם, עירוי מכלי ראשון. במידה ויש חשש שיהרס, יש לכסות במפה לכל ימי הפסח.

שיש - ניקוי בחומר פוגם, עירוי מכלי ראשון. כששופך מים רותחים על השיש בכמה פעמים, יש לדאוג שהמקום ששופך עליו כעת יהא יבש, וזאת במטרה שלא יתקררו המים הרותחים ע"י המים שעל השיש, ולא תועיל ההגעלה.

כיוור - ניקוי בחומר פוגם, עירוי מכלי ראשון.

כלי טפלון - אין להם תקנה.

כלל גדול - הכשרתן כפי תשמישן.

כלים שנשתמש בהם בצונן - מדיחן.

כלים שנשתמש בהם בחמין - מגעילן.

כלים שנשתמש בהם באור - מלבנן. **ליבון חמור** - עד שיהיו ניצוצות ניתנים מהן, בימינו המתכות צפופות ולא יוצאים ניצוצות לכן יש להגיע ל-371 מעלות לפחות וזהו ליבון חמור.

ליבון קל - כשיניח קש או ניר על הכלי המלוכלך מיד נשרף.

הגעלה - במים רותחים בכלי ראשון שעל האש (מבעבים), בסיום ההגעלה יש לשטוף במים צוננים.

עירוי מכלי ראשון - לכלים שכן שימושים כגון צלחות, קערות, כוסות וכו'.

שטיפה והדחה בצונן - לכלים שכן שימושים כגון כלי זכוכית, גביע קידוש, נטלה וכו'.

מנגל - יש לקנות רשת חדשה, את המנגל עצמו יש למלא בגחלים ולהבעירם, את המסגרת יש לצפות בניר כסף.

תנור

רגיל - ניקוי בחומר פוגם, המתנה 24 שעות, הפעלה על החום הגבוה ביותר כשעה. תנור טורבו - צריך גם לפרק את המכסה של המאורר, ולנקות ככל האפשר, ואם אפשר להתיז חומר פוגם בפתח אוורור הטורבו.

פירוליטי - הפעלה על תוכנית הניקוי העצמי הארוכה, לכסות את הפתח הנ"ל ולא להפעיל את תוכניות הטורבו במשך החג.

תבניות התנור - אין להן הכשר (לא עמידות בליבון).

רשת התנור - אם לא הניח עליה חמץ ישירות, אלא להניח עליהם תבניות, מספיק להם שטיפה רצינית. ואם ברוב הפעמים מניח על את המאכל ישירות על

לדפואה שלימה

חנינה חנה בת דחל
סיגל בת חנינה חנה

לדרכה והצלחה

הדר משה
בן אלינור

לדרכה והצלחה

מרדכי ויפה
מודנו וב"ב
ליאור ושיר
מודנו

לדרכה והצלחה

חיים לוי וב"ב
דון רבקה
חודיה לוי

לדרכה והצלחה

אלג'דיה
בת מרים
מרים (מירי)
בת דות

